

WYROK

Warszawa, dnia 28 października 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Mateusz Paczkowski

Protokolant: Adam Skowroński

po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 15 września 2025 r. przez wykonawcę Pollight Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Zarząd Dróg Miasta Krakowa z siedzibą w Krakowie przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Signify Poland Sp. z o.o. z siedzibą w Pile, Sprint S.A. z siedzibą w Olsztynie, LED Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie

orzeka:

odrzuca odwołanie w zakresie zarzutów opisanych w punktach 134) – 144) oraz 154) – 173) odwołania, w pozostałym zakresie oddala odwołanie,

kosztami postępowania obciąża wykonawcę Pollight Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego poniesione przez wykonawcę Pollight Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie kwoty: 20 000 zł 00 gr (dwadzieścia tysięcy złotych zero groszy) tytułem wpisu od odwołania oraz 3 600 zł 00 gr (trzy tysiące sześćset złotych zero groszy) tytułem wynagrodzenia pełnomocnika.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt:KIO 3938/25

UZASADNIENIE

Zarząd Dróg Miasta Krakowa z siedzibą w Krakowie (dalej: „Zamawiający”), prowadzi z zastosowaniem przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (w brzmieniu obowiązującym w dniu wszczęcia postępowania: Dz. U. z 2023 r. poz. 1605, dalej: „ustawa Pzp”) postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego w trybie dialogu konkurencyjnego pn.: „Modernizacja oświetlenia drogowego w Krakowie w formule Partnerstwa Publiczno-Prywatnego” (znak postępowania: 1/IX/2023). Wartość szacunkowa zamówienia jest powyżej progów unijnych. Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej w dniu 12 września 2023 r. pod numerem 2023/S 175-549725.

W dniu 15 września 2025 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej, w przedmiotowym postępowaniu złożył wykonawca Pollight Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Odwołujący”).

Odwołanie złożono wobec czynności Zamawiającego z dnia 4 września 2025 r. polegającej na wyborze oferty najkorzystniejszej wykonawców wspólnie ubiegających się o udzielenie zamówienia Signify Poland Sp. z o.o. z siedzibą w Pile, Sprint S.A. z siedzibą w Olsztynie, LED Kraków Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (dalej: „Konsorcjum”), oraz wobec czynności odrzucenia oferty Odwołującego, dokonanych z naruszeniem ustawy Pzp.

Odwołujący zarzucił Zamawiającemu naruszenie:

1. art. 239 ust. 2 ustawy Pzp poprzez wybór jako oferty najkorzystniejszej, oferty Konsorcjum, która to oferta została uznana za najkorzystniejszą w wyniku czynności i zaniechań Zamawiającego naruszających przepisy ustawy Pzp - przy prawidłowej ocenie ofert to oferta Konsorcjum winna podlegać odrzuceniu, a oferta Odwołującego powinna zostać uznana za najkorzystniejszą;
2. art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp poprzez niewłaściwą ocenę oferty Konsorcjum i uznanie jej za zgodną z warunkami zamówienia podczas gdy analiza dokumentów złożonych przez Konsorcjum jednoznacznie wskazuje na niezgodność oferty z wymaganiami Zamawiającego określonymi w ramach przedmiotowego Postępowania;
3. art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp poprzez niewłaściwą ocenę oferty Odwołującego i uznanie jej za niezgodną z warunkami zamówienia, w tym wadliwą ocenę oferty i dokumentów złożonych przez Odwołującego oraz nieprawidłową ocenę uzupełnień, co doprowadziło do odrzucenia oferty Odwołującego;
4. co w konsekwencji prowadzi także do naruszenia art. 16 pkt 1), 2) i 3) ustawy Pzp, a także innych przepisów wskazanych w uzasadnieniu odwołania.

Odwołujący wniósł o:

1. Uwzględnienie niniejszego odwołania;

2. Nakazanie Zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty Konsorcjum, oraz czynności odrzucenia oferty Odwołującego;
3. Nakazanie Zamawiającemu dokonania ponownego badania i oceny ofert, z uwzględnieniem oferty Odwołującego oraz odrzucenie oferty Konsorcjum;
4. Przeprowadzenie dowodu z:
 - 1) Dokumentacji Postępowania;
 - 2) Dokumentów wskazanych/przywołanych w uzasadnieniu niniejszego odwołania na okoliczności w nim wskazane, jak też przedłożonych w toku rozprawy przed KIO;
5. Zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Odwołujący wskazał, że posiada interes w uzyskaniu zamówienia oraz może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego powołanych w odwołaniu przepisów ustawy Pzp.

Wpis od odwołania w kwocie 20 000,00 złotych został uiszczony przelewem na rachunek bankowy Urzędu Zamówień Publicznych. Odwołujący prawidłowo przekazał kopię odwołania Zamawiającemu oraz załączył potwierdzenie przekazania odwołania Zamawiającemu.

Zamawiający pismem z dnia 16 października 2025 r. złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o oddalenie odwołania w całości.

Pismem z dnia 21 października 2025 r. Konsorcjum wniosło:

1) o odrzucenie odwołania w zakresie zarzutów opisanych w pkt. 1 i 2 petitum odwołania w zakresie dotyczącym oferty Przystępującego:

a) na podstawie art. 528 pkt 4) ustawy Pzp z uwagi na to, że Odwołujący powołuje się wyłącznie na te same okoliczności, które były przedmiotem rozstrzygnięcia przez Izbę w sprawie innego odwołania, dotyczącego tego samego postępowania wniesionego przez tego samego odwołującego (sprawa o sygn. KIO 1083/25);

b) na podstawie art. 528 pkt 3) ustawy Pzp z uwagi na to, że odwołanie zostało wniesione po upływie terminu określonego w ustawie;

2) w pozostałym zakresie o oddalenie odwołania jako bezzasadnego, a w przypadku nieuwzględnienia wniosków o odrzucenie odwołania (pkt. 1 powyżej), o oddalenie odwołania w całości jako bezzasadnego.

Izba ustaliła i zważyła, co następuje:

Mając na uwadze objętość dokumentacji postępowania, jak i dokumentów składanych w toku postępowania przez wykonawców, obiektywnie niemożliwym byłoby przytoczenie ich treści w uzasadnieniu wyroku. Dla celów porządkowych zatem, Izba poniżej podkreśliła następujące okoliczności faktyczne dotyczące przedmiotowego postępowania:

Zgodnie z treścią SWZ (jej ostateczną wersją po zmianach), w pkt 2, „Części 8 Opis sposobu przygotowania oferty oraz dokumentów wymaganych do złożenia z ofertą” Zamawiający żądał załączenia przez wykonawcę do oferty następujących przedmiotowych środków dowodowych:

„1) Projekty fotometryczne dla Etapu Inwestycyjnego w zakresie Oświetlenia Drogowego które należy wykonać na podstawie danych z danymi z załącznika 8 do SWZ,

Uwaga!

Projekty fotometryczne należy w formacie PDF, dane rozsyłu opraw zapisane w formie plików elumdat (LDT) oraz uzupełnić kolumny oznaczone kolorem w celu weryfikacji zgodności z normą oświetleniową PN-EN 13201. Są to informacje o dobranych na podstawie obliczeń fotometrycznych oprawach oraz ich parametry techniczne, jak również parametry montażu.

Nazwa pliku LDT oprawy musi być tożsama z nazwą plików LDT dostarczonych wraz z ofertą. Wykonawca nie może modyfikować danych inwentaryzacyjnych pod rygorem odrzucenia oferty). Wymagany poziom Gwarantowanych Oszczędności Energi to minimum 65% w stosunku do poziomu podanego w Formularzu oferty.

2) 5 lamp do analizy fotometrycznej – w celu weryfikacji zgodności plików LDT z rzeczywistą bryłą rozsyłu światła - zgodnie z wymaganiem III.1 PFU,

Uwaga!

Lampy te wyznaczone są przez sytuacje fotometryczne dostarczone w projekcie fotometrycznym z przedmiotowego środka dowodowego, dowodowego, o którym mowa w pkt 1). Zamawiający wymaga, że ma być to 5 lamp najczęściej występujących w projekcie fotometrycznym (patrz kolumna AK - NAZWA PLIKU LDT OPRAWY).

3) Karty katalogowe zastosowanych opraw oświetleniowych, wraz z potwierdzeniem wszystkich wymaganych wyników badań, raportów i certyfikatów potwierdzonych przez niezależne jednostki zlokalizowane na terenie Unii Europejskiej, Wielkiej Brytanii i Stanów Zjednoczonych. Minimalna lista musi zawierać:

a) Deklaracje CE, RoHSE oraz licencji wraz z załącznikami potwierdzającymi listę certyfikowanych komponentów,

b) Kart katalogowych zastosowanych opraw oświetleniowych,

c) Licencji/certyfikatów ENEC+ wydanych przez jednostkę oceniającą zgodność, wraz z załącznikami potwierdzającymi listę certyfikowanych komponentów lub certyfikat równoważny oferowanych opraw oświetlenia ulicznego lub sprawozdania z badań przeprowadzonych przez tę jednostkę,

4) Dane dostępne do testowego systemu informatycznego w postaci aplikacji webowej – w celu wykazania integracji z co najmniej dwoma producentami sterowników – zgodnie z wymaganiem IV.e.1 PFU. Test będzie dotyczył zapalenia dwóch lamp różnych producentów na 100% mocy, ściemnienia ich na 70% mocy – weryfikacja będzie wykonana poprzez odczyt danych z bazowego systemu każdego z producentów. Do testu powinna być przekazana instrukcja umożliwiająca samodzielne jego przeprowadzenie przez Zamawiającego.

Uwaga!

Zgodnie z art. 107 ust. 2. Ustawy Pzp, jeżeli wykonawca nie złożył przedmiotowych środków dowodowych lub złożone przedmiotowe środki dowodowe są niekompletne, zamawiający wezwie wykonawcę do ich złożenia lub uzupełnienia w terminie 10 dni od daty wezwania.

Zgodnie z art. 226 ust. 1 pkt 2) lit. c) niezłożenie przedmiotowych środków dowodowych stanowi podstawę do odrzucenia oferty wykonawcy”.

Wraz z ofertą Odwołujący w dniu 6 grudnia 2024 r. przekazał projekty fotometryczne o oznaczeniu pliku: *Pollight_obliczenia_fotometryczne_Krakow_6.12.2024_sign.pdf*. Jednocześnie w dniu 6 grudnia 2024 r. Odwołujący nie załączył Formularza Projektowego (Załącznika nr 8 do SWZ).

Z uwagi na to, że Odwołujący nie złożył wszystkich wymaganych w SWZ przedmiotowych środków dowodowych, w dniu 12 grudnia 2024 r. Zamawiający wezwał Wykonawcę do uzupełnienia treści oferty w zakresie dostarczenia Załącznika nr 8 oraz certyfikatów oferowanych komponentów.

W odpowiedzi na wezwanie, Odwołujący przedłożył w dniu 23 grudnia 2024 r. wymagane wezwaniem: Załącznik nr 8 do SWZ, mapowanie projektów fotometrycznych oraz karty certyfikatów z załącznikami potwierdzającymi listę certyfikowanych komponentów. Ponadto, Odwołujący przedłożył plik: *Pollight_obliczenia_fotometryczne_Krakow_23.12.2024.pdf* oraz uzupełnił zestaw plików LDT opisujących lampy występujące w projektach fotometrycznych.

W dniu 28 kwietnia 2025 r. Zamawiający dokonał pierwszego wyboru oferty Konsorcjum jako najkorzystniejszej w postępowaniu, jednocześnie informując o odrzuceniu oferty Odwołującego. Od rozstrzygnięcia postępowania odwołanie wniósł Odwołujący, wobec czego, Izba w wyroku z dnia 26 czerwca 2025 r. (sygn. akt 1803/25) częściowo uwzględniła odwołanie (w zakresie zarzutów dotyczących się oferty Odwołującego, oddalając odwołanie w zakresie zarzutów dotyczących się oferty Konsorcjum), w związku z czym Izba nakazała Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej i odrzucenia oferty Odwołującego, (o czym poinformował wykonawców w dniu 11 lipca 2025 r.), a następnie powtórzenie czynności badania i oceny ofert z uwzględnieniem oferty Odwołującego.

W dniu 4 września 2025 r. Zamawiający poinformował o ponownym wyborze oferty Konsorcjum jako najkorzystniejszej i odrzuceniu oferty Odwołującego na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp. W uzasadnieniu faktycznym Zamawiający powołał szereg okoliczności faktycznych, które jego zdaniem świadczyły o konieczności odrzucenia oferty Odwołującego. Z uwagi na objętość treściową (uzasadnienie zawarte na stronach 2-13 informacji o wyniku postępowania) oraz szczegółowość zarzutów Zamawiającego kierowanych względem oferty Odwołującego, dla celów przejrzystości w dalszej części niniejszego uzasadnienia, przy ocenie czynności odrzucenia oferty Odwołującego, Izba w stosownym zakresie przytoczy fragmenty uzasadnienia faktycznego podanego przez Zamawiającego.

Po przeprowadzeniu rozprawy, na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz oświadczeń, a także stanowisk, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Izba stwierdziła, że odwołanie nie zawierało braków formalnych.

Izba stwierdziła też, że nie została wypełniona żadna z przesłanek skutkujących odrzuceniem odwołania w całości.

Jednakże Izba uznała, częściowo uwzględniając wniosek Przystępującego Konsorcjum, że odwołanie w zakresie zarzutów opisanych w punktach 134) – 144) oraz 154) – 173) odwołania podlegało odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 3) ustawy Pzp, zgodnie z którym Izba odrzuca odwołanie, jeżeli stwierdzi, że odwołanie zostało wniesione po upływie terminu określonego w ustawie. Zgodnie zaś z art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a) ustawy Pzp, odwołanie w odniesieniu do zamówień o wartości powyżej progów unijnych wnosi się w terminie 10 dni od dnia przekazania informacji o czynności zamawiającego stanowiącej podstawę jego wniesienia, jeżeli informacja została przekazana przy użyciu środków komunikacji elektronicznej. Należy wprawdzie wyjaśnić, że konstrukcja odwołania sprowadzała się do zarzutów nieprawidłowego odrzucenia oferty Odwołującego oraz zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego. Wniosek o odrzucenie odwołania dotyczył wyłącznie zarzutów odrzucenia oferty Przystępującego, które przedstawione zostały w ramach zarzutu nr 1 i nr 2 odwołania (przy czym zarzut nr 1, mający charakter wynikowy, dotyczył nieprawidłowego wyboru wynikającego tak z zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego, jak i nieprawidłowego odrzucenia oferty Odwołującego). Odwołujący zarzuty kierowane wobec oferty Przystępującego, opisał w punktach 133) – 173) odwołania, obejmując następujące zagadnienia:

- 1) Nieprawidłowe wypełnienie Załącznika nr 8 – kwestia zaakrąglenia wartości mocy opraw (pkt. 134) – 144) odwołania);
- 2) Niespełnienia normy PN-EN 13201 przy zmierzonym strumieniu przez Politechnikę Warszawską jako nierówne traktowanie Wykonawców (pkt. 145) – 153) odwołania);
- 3) Niezgodność z wymogiem dotyczącym temperatury pracy oprawy (pkt. 154) – 168) odwołania);
- 4) Zmiana nazwy plików w obliczeniach fotometrycznych (pkt. 169) – 173) odwołania.

Uzupełniając należy wskazać, że pkt 133) odwołania stanowił jedynie krótkie wprowadzenie do ww. zagadnień, niemające charakteru samoistnego zarzutu.

W ocenie Przystępującego cały powyższy zakres powinien zostać odrzucony jako spóźniony. Jak już wskazano, Izba uwzględniła wniosek o odrzucenie w zakresie zarzutów opisanych w punktach 134) – 144) oraz 154) – 173) odwołania. Izba w pełni popiera przytoczane w ramach wniosku przez Przystępującego orzecznictwo. Za wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych z dnia 18 lipca 2025 roku (sygn. akt XXIII Zs 43/25) należy przykładowo więc wskazać, w pełni podzielając to stanowisko, że, *W sytuacji bowiem kiedy odwołujący składa odwołanie po ponownym wyborze oferty najkorzystniejszej, ale zarzut dotyczy okoliczności, która istniała już przy pierwszym wyborze, Krajowa Izba Odwoławcza zobligowana jest do odrzucenia odwołania jako wniesionego po terminie, ponieważ termin na wniesienie takiego zarzutu liczony jest od pierwszego wyboru, a nie ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej. Ponowne dokonanie przez zamawiającego określonych czynności w postępowaniu nie otwiera automatycznie możliwości wnoszenia kolejnych środków ochrony prawnej podlegających rozpoznaniu, co do istoty. Kwestionowanie przez wykonawców czynności ponownie dokonanych przez zamawiającego jest dopuszczalne, ale jedynie w sytuacji, gdy podstawę zarzutów stanowią okoliczności, które zaistniały w związku z powtarzaniem czynności w postępowaniu (por.: wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 27 września 2013 roku, sygn. akt KIO 2175/13). Chodzi zatem o zarzuty dotyczące nowych okoliczności powstałych po pierwszym wyborze najkorzystniejszej oferty. Zatem ponowny wybór oferty najkorzystniejszej nie otwiera nowego terminu do wniesienia odwołania, jeśli zarzut odnosi się do okoliczności znanych już przy pierwszym wyborze. Jeżeli odwołujący nie zakwestionował znanych okoliczności w pierwszym możliwym terminie, traci możliwość skutecznego zaskarżenia ich przy ponownej czynności, jeśli ta jest tożsama co do treści. Ponownego zaznaczenia w tym miejscu wymaga, iż nie chodzi o stan wiedzy odwołujących, lecz rzeczywisty stan faktyczny możliwy do ustalenia na dzień dokonania czynności pierwszego wyboru najkorzystniejszej oferty. (...) przyjęcie do merytorycznego rozpoznania zarzutów, które odnosiły się do okoliczności mających miejsce przed pierwszym wyborem oferty najkorzystniejszej, co nie uległo ponownej analizie, ani jakiegokolwiek zmianie - stanowiłoby naruszenie przepisów ustawy - Prawo zamówień publicznych wskazujących na obowiązek wniesienia zarzutów w ustawowym terminie dziesięciu dni od daty pierwszego wyboru najkorzystniejszej oferty (w sytuacji z art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy PZP) i byłoby nieuprawnionym przywróceniem zawitego terminu, któremu odwołujący uchybili. W ocenie Sądu Zamówień Publicznych czynność ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej nie stanowiła nowej okoliczności uzasadniającej rozpoczęcie biegu nowego terminu na wniesienie odwołania w zakresie zarzutów opartych na okolicznościach zaistniałych już w czasie pierwszego wyboru oferty najkorzystniejszej, albowiem treść tej czynności nie uległa zmianie w stosunku do czynności pierwotnej. (...) Poprzez wniesienie kolejnego odwołania względem ponownej lecz tożsamej czynności, odwołujący w gruncie rzeczy dążyli do uzupełnienia swojego stanowiska o nowe zarzuty merytoryczne po upływie terminu zawitego przewidzianego w art. 515 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy PZP, co stanowczo należy uznać za niedopuszczalną praktykę - sprzeczną z istotą terminów zawitych unormowanych w art. 515 ustawy PZP i sprzeczną z zasadą koncentracji środków ochrony prawnej w prawie zamówień publicznych".* Przenosząc powyższe stanowisko w realia niniejszej sprawy należy zauważyć, że samo unieważnienie przez Zamawiającego pierwszego wyboru oferty najkorzystniejszej i dokonanie ponownego wyboru, nie stanowi dostatecznej okoliczności do przywrócenia terminu na wniesienie zarzutów odnoszących się do okoliczności, które mogły stanowić zarzuty już przy pierwszym wyborze. Za nieznaną na dzień dokonania czynności pierwszego wyboru najkorzystniejszej oferty nie można uznać okoliczności pozytywnej, zgodnej z warunkami zamówienia weryfikacji przez Zamawiającego oferty Konsorcjum co do: wypełnienia Załącznika nr 8 do SWZ w zakresie podania wartości mocy (zarzut opisany w pkt. 134) – 144) odwołania), spełnienia wymaganych zakresów temperatury pracy oprawy (zarzut opisany w pkt. 154) – 168) odwołania) oraz przyjętych nazw plików w obliczeniach fotometrycznych (zarzut opisany w pkt. 169) – 173) odwołania). Informacje i dokumenty w ww. zakresie na temat oceny oferty Konsorcjum były znane Odwołującemu w dniu 28 kwietnia 2025 r. Odwołujący zresztą zakwestionował czynności Zamawiającego odwołaniem z dnia 8 maja 2025 r. Obecnie wniesione odwołanie wobec ponownego wyboru oferty najkorzystniejszej nie może stanowić dodatkowej szansy dla Odwołującego na formułowanie zarzutów, które mógł podnieść już po pierwszym wyborze. Nie sposób jednocześnie pominąć tego, iż na posiedzeniu z udziałem stron i uczestnika postępowania odwoławczego Odwołujący, z punktu widzenia przesłanki odrzucenia odwołania z art. 528 pkt 3) ustawy Pzp, w istocie bronił jedynie zakresu odwołania opisanego w pkt 145) – 153), wskazując, że co najmniej właśnie w tym zakresie nie zachodzi omawiana przesłanka. Ze stanowiska Odwołującego nie można było jednak wywieść również powodów, dla których nie było możliwym

wniesienie odwołania w zakresie zarzutów opisanych w punktach 134) – 144) oraz 154) – 173) odwołania względem pierwszego rozstrzygnięcia postępowania. Skoro zatem Odwołujący nie podniósł znanych okoliczności w pierwszym możliwym terminie, traci możliwość skutecznego zaskarżenia ich przy ponownej czynności. Termin na wniesienie odwołania ma charakter prekluzyjny, więc w razie jego przekroczenia, odwołanie podlega odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 3) ustawy Pzp. Mając powyższe na względzie, Izba stwierdziła, że zachodzą przesłanki do odrzucenia odwołania w zakresie zarzutów opisanych w punktach 134) – 144) oraz 154) – 173) odwołania na podstawie art. 528 pkt 3) ustawy Pzp.

Jednocześnie Izba nie znalazła dostatecznych podstaw, ażeby odrzucić odwołanie także w zakresie zarzutu zaniechania odrzucenia oferty Konsorcjum opisanego w pkt 145) – 153). Izba uwzględniła w tym aspekcie argumentację przedstawioną przez Odwołującego w trakcie posiedzenia przed Izbą, wedle której pomiędzy pierwszym a drugim rozstrzygnięciem postępowania, doszło do zmiany okoliczności faktycznych. W szczególności Izba miała na względzie, iż dopiero na etapie drugiego rozstrzygnięcia postępowania (co potwierdzał dowód Odwołującego prezentujący tok korespondencji pomiędzy Odwołującym a Zamawiającym w przedmiocie przekazywania dokumentacji postępowania przez Zamawiającego), Odwołujący mógł powziąć wiedzę co do zakresu badania i sposobu oceny Odwołującego i dokumentacji jaka została wytworzona odnośnie zgodności z normą PN-EN 13201 zmierzonego strumienia świetlnego. Nadmienić bowiem należy, że powołana w treści uzasadnienia odrzucenia oferty Odwołującego ekspertyza 01/08/2025 służąca weryfikacji zgodności przekazanych przez Odwołującego opraw z plikami fotometrycznymi została sporządzona w dniu 23 sierpnia 2025 r., a więc pomiędzy pierwszym a drugim rozstrzygnięciem postępowania. Stąd też kierowanie zarzutu opartego w zamyśle Odwołującego na analogicznym założeniu względem oferty Przystępującego Konsorcjum, że nie spełnia ona normy PN-EN 13201 przy zmierzonym strumieniu, nie było zdaniem Izby w takich okolicznościach spóźnione.

Zarazem Izba nie znalazła podstaw, aby uwzględnić ujawniony na posiedzeniu przed Izbą wniosek Przystępującego o odrzucenie odwołania w oparciu o przesłankę z 528 pkt 6) ustawy Pzp, z uwagi na niezłączenie do odwołania obliczeń, o których Odwołujący wspomina w pkt 152) odwołania. Wśród wymienionych załączników do odwołania widnieją jedynie pełnomocnictwo wraz z dowodem opłaty oraz dowód przekazania kopii odwołania Zamawiającemu. Odwołujący w trakcie posiedzenia z udziałem stron i uczestnika postępowania także zaprzeczył, ażeby takie obliczenia stanowiły załącznik do treści odwołania. Zwrócić trzeba uwagę, że Odwołujący tam, gdzie powoływał się na jakiś dowód, wyraźnie to sygnalizował. Stąd też brak jest podstaw, aby przyjąć, że intencją Odwołującego było załączenie do odwołania wspomnianych obliczeń. Abstrahując w tym miejscu od skuteczności takiego argumentu, (której ocena nastąpi już w dalszym fragmencie uzasadnienia), samo wskazanie, że Odwołujący wykonał obliczenia sprawdzające, ale ich wyników nie przedstawił, nie może powodować, że odwołanie było niekompletne.

Tym samym, w obliczu uznania za spóźnione zarzutów opisanych w punktach 134) – 144) oraz 154) – 173) odwołania, za bezcelowe w tej sytuacji Izba uznała rozpatrywanie wniosku Przystępującego o odrzucenie zarzutów opisanych w punktach 134) - 144) i 154) – 168) odwołania również na podstawie innej przesłanki z art. 528 pkt 4) ustawy Pzp, skoro mieściły się one w odrzuconym zakresie odwołania na podstawie art. 528 pkt 3) ustawy Pzp.

Izba ustaliła ponadto, że Odwołującemu przysługiwało prawo do skorzystania ze środka ochrony prawnej, gdyż wypełniono materialnoprawną przesłankę interesu w uzyskaniu zamówienia, określoną w art. 505 ust. 1 ustawy Pzp, kwalifikowaną możliwością poniesienia szkody, będącej konsekwencją zaskarżonych w odwołaniu czynności.

Przystąpienie do postępowania odwoławczego w ustawowym terminie po stronie Zamawiającego zgłosiło Konsorcjum. Strony nie zgłosiły zastrzeżeń co do skuteczności przystąpienia ani opozycji przeciw przystąpieniu do postępowania odwoławczego, w związku z czym Izba stwierdziła skuteczność przystąpienia do postępowania odwoławczego zgłoszonego przez Konsorcjum po stronie Zamawiającego.

Izba postanowiła dopuścić dowody z dokumentacji przedmiotowego postępowania, zawarte w treści odwołania oraz przedłożone przez Odwołującego na posiedzeniu (opinia techniczna nr 02/10/2025, wyciąg z korespondencji z Zamawiającym).

Jednocześnie, w trakcie rozprawy Izba oddaliła uznając jako zbędny celom rozstrzygnięcia odwołania, alternatywny wniosek dowodowy Odwołującego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego (Instytutu Elektroenergetyki Politechniki Warszawskiej) na złożonego okoliczności zweryfikowania spełniania przez przestępującego zgodności plików LDT z obliczeniami fotometrycznymi realizowanymi w oparciu o pliki LDT wytworzone w ramach rzeczywistej bryły oświetleniowej rozsyłu światła wynikającej z ekspertyzy 01/04/2025, a tym samym potwierdzenia spełnienia lub nie spełnienia normy 13201, gdyby istniały wątpliwości co do wiarygodności dowodu Odwołującego w postaci opinii technicznej jak i jego przydatności z uwagi na to, że jest to opinia prywatna.

Biorąc pod uwagę stanowiska Stron, uczestnika postępowania odwoławczego oraz zgromadzony materiał dowodowy, Izba uznała, że w rozpoznawanym merytorycznie zakresie odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie i podlegało oddaleniu.

Izba przyjęła kolejność rozpoznawania zarzutów zgodną z porządkiem ich prezentacji przyjętym w odwołaniu, tj. rozpoczynając od zarzutów dotyczących oferty Odwołującego, a następnie przechodząc do zarzutu odnoszącego się do oferty Konsorcjum.

W ramach **zarzutu nr 3** Odwołujący zarzucił Zamawiającemu niewłaściwą ocenę oferty Odwołującego i uznanie jej za niezgodną z warunkami zamówienia, w tym wadliwą ocenę oferty i dokumentów złożonych przez Odwołującego oraz nieprawidłową ocenę uzupełnień, co doprowadziło do odrzucenia oferty Odwołującego.

Na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp, zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia.

Istota sporu w przedmiotowej sprawie sprowadza się zatem do tego, czy Zamawiający dokonał prawidłowej oceny oferty Odwołującego, w konsekwencji której dokonał odrzucenia oferty na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) ustawy Pzp, czego wyrazem była treść uzasadnienia prawnego i faktycznego podanego w informacji o wyborze oferty najkorzystniejszej w dniu 4 września 2025 r.

Zauważyć przy tym trzeba, że Zamawiający jest zobowiązany do wykazania, że zaistniały stan faktyczny uzasadniał odrzucenie oferty, a wykazanie musi zostać zawarte w informacji o odrzuceniu oferty wykonawcy. Podkreślić trzeba bowiem, że to właśnie okoliczności faktyczne i podstawa prawna czynności odrzucenia oferty wykonawcy podane w informacji o odrzuceniu oferty, powinny stanowić punkt odniesienia dla wykonawcy chcącego skorzystać ze środka odwoławczego w postaci odwołania. Zarazem to z punktu widzenia prawnych i faktycznych podstaw ujawnionych w informacji o odrzuceniu oferty wykonawcy, Izba dokonuje oceny zasadności czynności zamawiającego. Uzasadnienie faktyczne powinno być zatem sporządzone w stopniu wystarczającym do zidentyfikowania okoliczności faktycznych stojących za decyzją zamawiającego oraz do podjęcia polemiki na etapie postępowania odwoławczego.

Stąd też, Izba dokonała oceny wniesionego odwołania przez pryzmat podniesionych w nim zarzutów względem informacji o odrzuceniu oferty Odwołującego. Już w tym miejscu Izba pragnie zasygnalizować, choć wydaje się, że jest to powszechnie wiadome, że wszelka argumentacja zawarta przez Strony czy też uczestnika postępowania odwoławczego, która nie dotyczyła wprost treści uzasadnienia odrzucenia oferty z dnia 4 września 2025 r., wykraczała poza tą treść, stanowiła jej rozwinięcie, które nie było znane ww. uzasadnieniu, czy też stanowiła polemikę w istocie nie z treścią uzasadnienia, a ze stanowiskiem przeciwnika procesowego wyrażonego na etapie postępowania przed Izbą, nie mogła być wzięta pod uwagę przy ocenie prawidłowości czynności Zamawiającego, stąd też była zbędna celom rozstrzygnięcia zarzutu.

W tym miejscu Izba przejdzie zatem do analizy poszczególnych argumentów podanych przez Zamawiającego w uzasadnieniu, przyjmując porządek odpowiadający tak treści uzasadnienia odrzucenia oferty, jak i treści odwołania. Rezultat dokonanej przez Izbę weryfikacji każdej z podstaw faktycznych podanych przez Zamawiającego, pozwoli końcowo na ocenę, czy Zamawiający prawidłowo odrzucił ofertę Odwołującego.

W pierwszej kolejności odnosząc się do kwestii zarzucenia Odwołującemu dokonania nieuprawnionej zmiany części projektów fotometrycznych, w odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych, Izba wskazuje następujące.

Niekompletność obliczeń fotometrycznych (pkt 2 uzasadnienia)

W tym fragmencie Zamawiający wskazał, że Odwołujący: „Wraz z ofertą (...) w dniu 6 grudnia 2024 przekazał projekty fotometryczne o oznaczeniu pliku *Pollight_obliczenia fotometryczne_Krakow6.12.2024_sign.pdf*. Jednocześnie w dniu 6 grudnia 2024 r. Wykonawca ten nie załączył Formularza Projektowego (...), który wskazuje, jaki projekt jest powiązany z daną sytuacją oświetleniową (tj. jednorodnym z punktu widzenia oświetleniowego fragmentem ulicy). Jego brak jest istotny, gdyż uniemożliwia zweryfikowanie kompletności obliczeń fotometrycznych dostarczonych w dniu 6 grudnia 2024 r. (ręczne zweryfikowanie około wszystkich kombinacji przypisania 3 tysięcy projektów do prawie 20 tys. lamp trwałoby lata). Zamawiający nie był więc w stanie ustalić niekompletności obliczeń fotometrycznych (...) ani wezwać do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych przed otrzymaniem Formularza Projektowego (...) w dniu 23 grudnia 2024 r.”. Odwołujący odnosi się ww. fragmentu w pkt 1) - 11) odwołania. W ocenie Izby należy po pierwsze wskazać, że powyższe uwagi Zamawiającego nie mają charakteru samodzielnej podstawy faktycznej odrzucenia oferty Odwołującego. Są to w istocie uwagi wprowadzające, które poza przytoczeniem bezspornych elementów stanu faktycznego (stwierdzenie braku w zakresie załączenia do oferty Formularza Projektowego nr 8 do SWZ), tłumaczą powody niemożności weryfikacji kompletności przedłożonych wraz z ofertą obliczeń fotometrycznych. W tym kontekście warto za stanowiskiem Izby wyrażonym w ww. wyroku o sygn. akt KIO 1803/25, zapadłym w związku z wniesieniem przez Odwołującego odwołania na pierwsze rozstrzygnięcie postępowania w dniu 28 kwietnia 2025 r., że „Nie było sporne, że w ofercie Odwołującego brakowało załącznika nr 8. Dla Izby wiarygodna jest argumentacja Zamawiającego, że bez znajomości treści tego załącznika nie był On w stanie sprawdzić, czy pozostałe wymagane przedmiotowe środki dowodowe są kompletne. A przynajmniej było to wysoce utrudnione. Niesporne jest, że Odwołujący został prawidłowo w trybie art. 107 ust. 2 ustawy Pzp wezwany do uzupełnienia powyższego załącznika”. Izba popiera w pełni to stanowisko,

uznając, że wyczerpuje ono analizę cytowanego fragmentu.

Projekt nr 10377 PDS1 (pkt 5.1) uzasadnienia)

W ocenie Zamawiającego: „w projekcie zmieniono klasę oświetleniową. Należy zwrócić uwagę, że nie jest to zmiana neutralna w stosunku do oferty, gdyż zmienia (poprawia) oferowaną poprzednio efektywność projektu fotometrycznego (w dniu 6 grudnia 2024 r. zużycie energii było większe). Zamawiający informuje, że zmiana projektu fotometrycznego, powodująca poprawę parametrów oświetlenia, stanowi w istocie nieuprawnioną zmianę treści oferty po upływie terminu”.

Izba podziela stanowisko Zamawiającego w tym aspekcie. Izba uznała, że Zamawiający prawidłowo zarzucił Odwołującemu dokonanie nieuprawnionej zmiany projektu fotometrycznego, w odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych w zakresie Projektu nr 10377 PDS1 z uwagi na zmianę klasy oświetlenia w projekcie. Z projektu nr 10377 PDS1 złożonego przy ofercie wynikało, że dotyczy on klasy oświetleniowej M5, a nie M6. W dokumentach uzupełnionych w dniu 23 grudnia 2024 r. Odwołujący przedstawił nowy projekt fotometryczny 10377 PDS1, w którym klasa oświetleniowa została opisana poprawnie jako klasa M6. Należy bowiem wskazać, że Zamawiający w Załączniku nr 8 do SWZ wśród wymagań normatywnych określił dla oprawy z projektu nr 10377 PDS1 klasę oświetleniową M6. Skoro zatem złożony pierwotnie projekt dotyczył klasy oświetleniowej M5 to trudno o przyjęcie, że był on zgodny z warunkami zamówienia opisanymi przez Zamawiającego. Dopiero nowy projekt przedłożony w dniu 23 grudnia 2024 r. dotyczył klasy M6 i jak słusznie w ocenie Izby wskazał Zamawiający, nie była to zmiana neutralna (oba projekty różnią się w zakresie zużycia energii). Przedstawiono zatem nowe obliczenia, co należy uznać za nieuprawnioną zmianę przedmiotu świadczenia. W tym miejscu warto ponownie za wyrokiem Izby o sygn. akt KIO 1803/25 wskazać, że „przedmiotowe środki dowodowe jako specyficzne dokumenty mogą być wyjątkowo uzupełniane, natomiast przedmiot świadczenia, którego dotyczą takiemu uzupełnieniu podlegać nie może, stanowi bowiem merytoryczną treść oferty - czyli treść zobowiązania wykonawcy do spełnienia wymagań zamawiającego, w tym co do zakresu, ilości, jakości warunków realizacji i innych elementów istotnych dla wykonania zamówienia. Niekompletny przedmiotowy środek dowodowy może być merytorycznie uzupełniony, o ile nie dojdzie do zmiany treści zobowiązania złożonego przez danego wykonawcę”. W omawianym przypadku niewątpliwie zaistniała taka zmiana. W ocenie Izby Zamawiający wykazał więc, że doszło do nieuprawnionej zmiany projektu fotometrycznego. Na taką kwalifikację wpływu nie miała argumentacja podnoszona w odwołaniu odnośnie spełniania normy PN-EN 13201 oraz braku zmian mocy oprawy. Zamawiający bowiem nie zarzucał Odwołującemu w tym aspekcie ani zmiany mocy oprawy ani niespełnienia normy, koncentrując się na wykazaniu, że doszło do nieuprawnionej zmiany w ww. zakresie.

Projekt nr 7203 (pkt 5.2) uzasadnienia)

Bezspornym dla Stron było to, że został mylnie oznaczony w uzasadnieniu odrzucenia oferty pod nr 72023. W ocenie Zamawiającego: „Projekt nr 72023 z dnia 6 grudnia 2024 r. był błędny - wartość strumienia świetlnego lampy przekraczała nominalny strumień świetlny stanowiąc jego 100,1%, projekt z dnia 23 grudnia 2024 to koryguje. Należy zwrócić uwagę, że nie jest to zmiana neutralna w stosunku do oferty, gdyż zmienia (poprawia) oferowaną poprzednio efektywność projektu fotometrycznego (w dniu (...) 6 grudnia 2024 r. zużycie energii było większe)”.

Również w niniejszym przypadku Izba podzieliła stanowisko zaprezentowane przez Zamawiającego w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego co do dokonania nieuprawnionej zmiany w ramach odpowiedzi na wezwanie Zamawiającego do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych w zakresie Projektu nr 7203 z uwagi na zmianę wartości strumienia świetlnego. W uzupełnionym przez Odwołującego na wezwanie Zamawiającego w dniu 23 grudnia 2024 r. Załączniku nr 8 do SWZ przyjęto oprawę o mocy 19,000 W. Pierwotnie złożony projekt nr 7203 przyjął wartość 19,019 W (101,1% wartości nominalnej) oraz strumień świetlny 2907 lm. Dopiero zaś ponownie przedłożony w dniu 23 grudnia 2024 r. projekt nr 7203 przyjął wartości zgodne z Załącznikiem nr 8 do SWZ Odwołującego, tj. 19 W (100% wartości nominalnej) i 2904 lm. W ocenie Izby Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie zasadnie wskazał, że projekt z 6 grudnia 2024 r. był niezgodny z danymi zapisanymi w Załączniku nr 8 do SWZ i dopiero zmieniony projekt z dnia 23 grudnia 2024 r. był z nim zgodny. Słusznie więc Zamawiający zwrócił uwagę na dokonaną zmianę projektu fotometrycznego w zakresie strumienia świetlnego. Skoro więc doszło do przyjęcia różnych wartości w obu projektach to bez znaczenia pozostaje dla Izby to, że nie wpływało to na zadeklarowany parametr GOE. Zamawiający trafnie też zwrócił uwagę, iż przyjęcie zaokrąglenia do całości nie było powodem odrzucenia oferty Odwołującego, wobec czego podnoszenie kwestii nierównego traktowania wykonawców i porównywania zaokrągleń mocy oprawy w przypadku oferty Konsorcjum do omawianego przypadku nie jest uzasadnione. Podobnie jak w przypadku projektu nr 10377 PDS1, także w zakresie projektu nr 7203 na nieprawidłowość nie wpływa także to, że oba strumienie świetlne prowadzą do spełnienia normy. Izba podziela przy tym pogląd Zamawiającego z odpowiedzi na odwołanie, że „Przyjmując wykładnię Odwołującego - może on w dowolnym momencie zmieniać ofertę pod warunkiem, że norma oświetleniowa będzie spełniona. Jeżeli Zamawiający wykaże błąd – np. sytuację braku projektu to Odwołujący mógłby dostarczyć nowy projekt”.

21 projektów uzupełnionych w dniu 23 grudnia 2024 r. (pkt 5.3) uzasadnienia)

W ocenie Zamawiającego: „W 21 projektach uzupełnionych w dniu 23 grudnia 2024 r. (...) zmodyfikował siatkę obliczeniową w porównaniu z wymaganiami normy oświetleniowej EN 13201, a 7 (o numerach 13201, 13201 PDS1, 13121 PDS2, 15044, 16609, 16609 PDS1, 16609 PDS2) z nich jest niezgodnych z wymaganiami normy oświetleniowej EN 13201 (co wynika z dostarczonych projektów). W ocenie Zamawiającego również pozostałe 14 projektów nie spełnia normy EN 13201. Polska Norma PN-EN 13201-3:2015 - Oświetlenie dróg, Część 3: Obliczenia parametrów oświetleniowych. Podrozdział 7.1.3 Position of calculation points (strony: 26-27) określa, że jedyną dopuszczalną liczbą punktów pomiarowych są 3 punkty. Podsumowując Zamawiający stwierdza, że co najmniej 7 z projektów (o numerach 13201, 13201 PDS1, 13121 PDS2, 15044, 16609, 16609 PDS1, 16609 PDS2) w pliku *Pollight_obliczenia_fotometryczne_Krakow_23.12.2024.pdf* dotyczących zmodyfikowanych projektów fotometrycznych, w stosunku do tych złożonych złożonych wraz z ofertą w dniu 6 grudnia 2024 r. nie spełnia normy oświetleniowej EN-PN 13201, natomiast pozostałych 14 jest przeprowadzonych niezgodnie z normą EN-PN 13201, a więc wszystkie 21 projektów jest niezgodne ze Specyfikacją Warunków Zamówienia Część 8 punk 2 podpunkt 1), w którym Zamawiający jednoznacznie wskazywał, że: „Projekty fotometryczne należy w formacie PDF, dane rozsyłu opraw zapisane w formie plików elumdat (LDT) oraz uzupełnić kolumny oznaczone kolorem w celu weryfikacji zgodności z normą oświetleniową PN-EN 13201”.

Po pierwsze zatem, zwrócić należy uwagę, że podobnie jak w pkt 5.2) uzasadnienia, Zamawiający ponownie mylnie oznaczył niektóre z wymienionych projektów, tj. „13201, 13201 PDS1, 13121 PDS2” Sam Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie przyznał, że projekty o tych numerach nie istnieją, a Zamawiającemu chodziło o projekty o nr 13123, 13121 PDS3 i 13121 PDS2. Odmienne jednak niż w sytuacji projektu nr 7203 (mylnie w uzasadnieniu nazwanego przez Zamawiającego 72023), Odwołujący nie był w stanie zidentyfikować, które projekty w rzeczywistości miał na myśli Zamawiający. Nie może być to wszakże okoliczność obciążająca wykonawcę, że Zamawiający nie dołożył staranności przy konstruowaniu uzasadnienia w pełnym zakresie. Nie można mówić w tym przypadku o oczywistej omyłce pisarskiej. Taka sytuacja nie może wystąpić w sytuacji, gdy projektów było kilkanaście tysięcy. Dlatego też z punktu widzenia tej części zarzutów wynikających z uzasadnienia odrzucenia oferty, Izba nie wzięła pod uwagę projektów o nr 13123, 13121 PDS3 i 13121 PDS2. Jednocześnie, choć Zamawiający w treści uzasadnienia wskazuje na modyfikację siatki obliczeniowej w 21 projektach, to wymienia numery jedynie 7 z nich – w tym 3 ww. mylnie oznaczonych projektów. Słusznie w pkt 45) odwołania zwrócił uwagę Odwołujący, że nie jest w stanie odnieść się do pozostałych 14 projektów, gdyż Zamawiający ich nie wymienił. Konkretyzacja numerów pozostałych 14 projektów nastąpiła dopiero odpowiedzi na odwołanie (w tabeli na s. 8), co jak już Izba na wstępie sygnalizowała, uznać należy za spóźnione. Podobnie więc jak w przypadku ww. 3 mylnie oznaczonych projektów, również niewymienione w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego 14 projektów nie mogło być wzięte pod uwagę. Reasumując powyższe, z punktu widzenia argumentacji zawartej w pkt 5.3) uzasadnienia, z 21 projektów ewentualna nieprawidłowość mogła dotyczyć jedynie 4 projektów wymienionych w tejże argumentacji, tj. nr 15044, 16609, 16609 PDS1 i 16609 PDS2 Jednakże Izba nie podzieliła stanowiska Zamawiającego, skoro wraz z ofertą Odwołujący załączył projekty o nr 15044, 16609, 16609 PDS1 i 16609 PDS2 z dopuszczalną liczbą trzech punktów pomiarowych. Natomiast zarzuty Zamawiającego co do niezgodności dotyczyły się wyłącznie projektów o tych numerach, złożonych w dniu 23 grudnia 2024 r. Odmienne więc niż w poprzednio omawianych przypadkach, Zamawiający nie wskazywał na błędy w pierwotnie złożonych projektach, wywodząc tym razem negatywne skutki z uzupełnionych przedmiotowych środków dowodowych. Stąd też inaczej niż przy kwestii projektów nr 10377 PDS1 i nr 7203, nie można było zignorować tego, że pierwotnie przedłożone projekty nie były dotknięte błędem co do punktów pomiarowych. Dlatego też, w tym przypadku przedstawione w dniu 23 grudnia 2024 r. 4 projekty stanowiły nadmiarowe obliczenia, które nie powinny być brane pod uwagę przy weryfikacji zgodności z normą PN-EN 13201.

Niepoprawność Formularza Projektowego (pkt 6.1), 6.2) i 6.3) uzasadnienia)

Zamawiający powołując się na analizę poprawności złożonego przez Odwołującego w dniu 23 grudnia 2024 r. w kontekście projektów dostarczonych w dniu 6 grudnia 2024 r. doszedł do wniosku, że:

„1) Formularz Projektowy - Załącznik nr 8 odwołuje się do 1207 projektów nie występujących w pliku *Pollight_obliczenia_fotometryczne_Krakow_6.12.2024_sign.pdf*, co powoduje, że 10501 wierszy w Załączniku nr 8 nie zostało prawidłowo wypełnionych nazwami projektów.

2) Ponadto w Formularzu Projektowym - Załączniku nr 8 występują 682 odwołania do lamp FAEL oraz wymienionych poniżej lamp FALCON:

FALCON -1-25W S3535(24) 740 C005.ltd

FALCON-2-120W L5050(48) 740 L006.ltd

FALCON-2-30W 05050(32) 740 F2.ltd

FALCON-2-40W L5050(48) 740 L007.ltd

FALCON-2-40W 05050(48) 740 F2.ltd

FALCON-2-40W 05050(48) 740 L001B.ltd

FALCON-2-45W 05050(48) 740 L001B.Idt
FALCON-2-50W L5050(48) 740 C15021.Idt
FALCON-2-50W 05050(48) 740 F3.Idt
FALCON-2-50W 05050(48) 740 L001B.Idt
FALCON-2-60W 05050(48) 740 F2.Idt
FALCON-2-75W S3535(48) 740 C001.Idt
FALCON-2-80W L5050(48) 740 Fi.Idt
FALCON-2-90W 05050(48) 740 L005.Idt

3) W SWZ na Część 8 punkt 2 podpunkt 1) w kontekście Załącznika nr 8 Zamawiający wymagał, że „Nazwa pliku LDT oprawy musi być tożsama z nazwą plików LDT dostarczonych wraz z ofertą. Wykonawca nie może modyfikować danych inwentaryzacyjnych pod rygorem odrzucenia oferty)”. Brak tych plików uniemożliwia weryfikację poprawności Załącznika nr 8, gdy jako projekty fotometryczne przyjmujemy projekty z dnia 6 grudnia 2024 roku.

W ocenie Izby stanowisko Zamawiającego prowadzące się do oparcia na projektach fotometrycznych złożonych przez Odwołującego wyłącznie w dniu 6 grudnia 2024 r. i wywodzenia z tego powyżej zacytowanych wniosków jest błędne. Stosownym według składu orzekającego jest zatem przypomnienie uwag poczynionych przez Izbę w wyroku o sygn. akt KIO 1803/25 w zakresie samej dopuszczalności uzupełnienia niekompletnych środków dowodowych w postaci obliczeń fotometrycznych samodzielnie przez Odwołującego w dniu 23 grudnia 2024 r., które mają również przełożenie dla niniejszej sprawy. Mianowicie, Izba przypominając o treści art. 107 ust. 2 ustawy Pzp dotyczącego możliwości uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych w przypadku ich niezłożenia lub niekompletności, którą to Zamawiający przewidział w treści Części 8 pkt 2 SWZ, wskazała, że, „Skoro Odwołujący sam, nie czekając na wezwanie Zamawiającego, uzupełnił brakujące dokumenty, to Zamawiający otrzymane informacje powinien ocenić wraz z pierwotną treścią oferty. Jeżeli wolą Odwołującego było uzupełnienie brakujących projektów dla opraw parkowych, nie czekając na wezwanie, podjął ryzyko, że w przypadku niedoskonałości uzupełnionych plików, nie będzie miał już drugiej szansy na ich poprawienie, a kompletność oferty w odniesieniu do uczynionych w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego wymagań będzie oceniana przez pryzmat dokumentów znajdujących się w ofercie i dokumentów uzupełnionych”. Izba powyższe stanowisko przyjęła za własne. Słusznie w tym kontekście podnosił też Odwołujący, że był uprawniony do uzupełnienia przedmiotowych środków dowodowych i że załącznik nr 8 uzupełniony w dniu 23 grudnia 2024 r. odnosił się do wymaganych obliczeń fotometrycznych i nie może odnosić się wyłącznie do obliczeń z dnia 6 grudnia 2024r., które były niekompletne (pkt 48) odwołania). Abstrahując rzecz jasna od słuszności pozostałych faktycznych podstaw odrzucenia oferty Odwołującego, argumenty natury formalnej, oparte jedynie na niemożności uwzględnienia jakichkolwiek projektów fotometrycznych, które nie zostały załączone przez Odwołującego w dniu 6 grudnia 2024 r., nie mogą zostać uznane za prawidłowe.

Niezgodność nazw plików ldt (pkt 7.2 i 7.3) uzasadnienia)

Następnie, poczynawszy od pkt 7 uzasadnienia, Zamawiający podniósł szereg argumentów przemawiających za odrzuceniem oferty Odwołującego z uwzględnieniem najszerzego możliwego zakresu oceny oferty Odwołującego, tj. „do oceny przyjął projekty oraz pliki fotometryczne dostarczone w dniu 23 grudnia 2024 r. oraz akceptując zmianę w projektach 10377 PDS1 i 72023 oraz odrzucając pozostałe 21 zmian wymienionych w punkcie 5 i przyjmując w ich miejsce poprawne projekty dostarczone w dniu 6 grudnia 2024 r.”.

W pierwszej kolejności Zamawiający zwrócił uwagę, że:

„2) Ponadto w Załączniku nr 8 występują 362 odwołania do wymienionych poniżej lamp FALCON:

FALCON -1-25W S3535(24) 740 C005.Idt,
FALCON-2-40W 05050(48) 740 L001B.Idt,
FALCON-2-45W 05050(48) 740 L001B.Idt,
FALCON-2-50W 05050(48) 740 L001B.Idt,

których pliki IDT nie zostały dostarczone również w dniu 23 grudnia 2024 r.

3) W SWZ na Część 8 punkt 2 podpunkt 1) w kontekście Załącznika nr 8 zaznaczono „Nazwa pliku LDT oprawy musi być tożsama z nazwą plików LDT dostarczonych wraz z ofertą”. Brak tych plików uniemożliwia weryfikację poprawności Załącznika nr 8. Załącznik nr 8 nie został sporządzony zgodnie z wymaganiami SWZ, co stanowi przesłankę odrzucenia oferty z uwagi na niezgodność Formularza Projektowego - Załącznika nr 8 z warunkami zamówienia, zatem oferta Odwołującego powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust 1. pkt 5) Ustawy Pzp”.

Izba podziela stanowisko Zamawiającego w zakresie braków plików LDT o tożsamych nazwach jak podane w Załączniku nr 8 do SWZ: „FALCON-2-40W 05050(48) 740 L001B.Idt”, „FALCON-2-45W 05050(48) 740 L001B.Idt”, „FALCON-2-50W 05050(48) 740 L001B.Idt”. Jednoznacznie Część 8 SWZ punkt 2 podpunkt 1) w kontekście Załącznika nr 8 do SWZ wskazuje, że „Nazwa pliku LDT oprawy musi być tożsama z nazwą plików LDT dostarczonych wraz z ofertą”.

Twierdzenie Odwołującego (pkt 74) odwołania) co do tego, że w dniu 6 grudnia 2024 r. wraz z ofertą złożył pliki LDT, a wśród zbioru plików, znajdują się pliki fotometryczne FALCON-2-40W O5050(48) 740 L001B, FALCON-2-45W O5050(48) 740 L001B, FALCON-2-50W O5050(48) 740 L001B, nie zostało wykazane. Jednocześnie z przedstawionych przez Zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie wyników wyszukiwania po kluczowej frazie wynika w sposób ewidentny, że wśród dostarczonych w dniu 6 grudnia 2024 r. plików brak jest plików o nazwach „FALCON-2-40W 05050(48) 740 L001B.Idt”, „FALCON-2-45W 05050(48) 740 L001B.Idt” „FALCON-2-50W 05050(48) 740 L001B.Idt”. Natomiast argumentacja Odwołującego (pkt 75) – 82) na poczet uznania nazw plików LDT za tożsame nazwom podanym w Załączniku nr 8 do SWZ zmierzała w kierunku zaprezentowania wewnętrznej struktury pliku LDT stosowanego w ofercie Odwołującego, zawierającej obliczenia fotometryczne, wskazaniu, że „program Phoca, jakiego użył Zamawiający i Konsorcjum do wykonania obliczeń, zaciąga nazwę widoczną z poziomu eksploratora plików Windows” i zwróceniu uwagi, że „Zamawiający też w ramach określenia wymagania „nazwy pliku LDT” nie wskazywał, że nazwa pliku według Zamawiającego to nazwa widoczna z poziomu eksploratora plików Windows. Z technicznego względu nazwa pliku LDT znajduje się w samym obliczeniu (pliku obliczeniowym fotometrycznym)”. Tychże argumentów Odwołującego Izba nie aprobowala, dzieląc stanowisko zaprezentowane w tym zakresie przez Zamawiającego, który odnośnie pkt 82) odwołania wskazał, że „jedynie nazwa pliku widziana z poziomu systemu operacyjnego spełnia wymóg unikalności - takiego wymogu nie spełnia „nazwa” umieszczona wewnątrz pliku”, co Izba poczytuje za logiczne założenie. W pozostałym zakresie, w odniesieniu do pkt 76) odwołania, Zamawiający zaprzeczył subiektywnej tezie Odwołującego wskazując, że „wszystkie trzy programy DIALux, RELUX i Phoca wczytują plik LDT- nazwa lub katalog z zestawem plików LDT”. Względem uwag z pkt 77) i 78) odwołania za przekonujące Izba uznała twierdzenie Zamawiającego, iż „To że wśród pobranych danych może pojawić się pomocniczo ciąg znaków nazwany nazwą pliku nie oznacza (...) że jest to nazwa pliku LDT bo nie gwarantują unikalności w ramach katalogu”. Poza tym, założeniom Odwołującego z pkt 80) i 81) odwołania co do użycia programu Phoca do weryfikacji plików LDT przeczy stanowisko Zamawiającego, który oświadczył, że nie jest prawdą, że do weryfikacji użył programu Phoca – w kontekście automatycznej weryfikacji użyty był program Excel, który to jest programem ogólnodostępnym. Odnośnie zaś uwag Odwołującego co do nierównego traktowania wykonawców w kontekście różnic w nazwie plików w ofercie Przystępującego Konsorcjum (pkt 84) – 87) odwołania), należy wskazać, iż są one niezasadne. Istotnym jest wskazanie, że podana w Załączniku nr 8 do SWZ przez Konsorcjum nazwa to: „UniStreet gen2 T25 SR LED40 L97@100kh-740 DM24P FG-AR.Idt” Ta okoliczność nie jest sporna, bowiem jak wskazano w pkt 85) odwołania: „w załączniku nr 8 widnieje nazwa: UniStreet gen2 T25 SR LED40 L97@100kh-740 DM24P FG-AR.Idt” Równocześnie, jak wynika z przedstawionego przez Zamawiającego w odpowiedzi na odwołanie wyniku wyszukiwania po kluczowej frazie wynika jednoznacznie, że plik o tożsamej nazwie jak w Załączniku nr 8 do SWZ znajduje się wśród plików dostarczonych przez Przystępującego w dniu 23 grudnia 2024 r. Należy więc stwierdzić, że pomiędzy nazwami pliku wskazanego w Załączniku nr 8 do SWZ Przystępującego oraz nazwą pliku LDT nie występują rozbieżności – obie nazwy plików są tożsame. Natomiast w zakresie braku tożsamości nazwy pliku LDT FALCON-1-25W S3535(24) 740 C005 z nazwą podaną w Załączniku nr 8 do SWZ, Izba nie podzieliła stanowiska Zamawiającego. Bezsprzecznie, w wierszach 1794 i 1795 wypełnionego przez Odwołującego Załącznika nr 8 do SWZ nazwa pliku LDT oprawy to *FALCON -1-25W S3535(24) 740 C005.Idt* – nazwa pliku zawiera spację pomiędzy literą „N” i pierwszym myślnikiem „-”, (pkt 70) odwołania), zaś przekazany plik z obliczeniami LDT w nazwie jest bez spacji („FALCON-1-25W S3535(24) 740 C005). Tym niemniej, wynika rozbieżność, odmiennie niż w pozostałych przypadkach, należało w ocenie Izby uznać za oczywistą omyłkę pisarską w postaci dodania spacji przy wypełnianiu Załącznika nr 8 do SWZ.

Projekty nr 241 i nr 1430 (pkt 7.4) - 7.7) uzasadnienia)

W tym kontekście Zamawiający pomimo, iż: „nie kwestionuje metodyki realizowanych przez (...) Pollight sp. z o.o. projektów, czyli uwzględniania w projektach wszystkich lamp na słupie, pomimo, że w praktyce lampy umieszczone w różnych kierunkach w minimalny sposób wpływają na polepszenie efektywności oświetlanego w bazowym kierunku obszaru” tym niemniej stwierdził, że: *W obliczeniach (...) (związanych z kilkoma lampami na słupie) pojawia się błąd techniczny, który przykładowo należy opisać, jak poniżej. Sytuacje oznaczone w Formularzu Projektowym jako 241 i 1430 stanowią dwie drogi jednojezdniowe, oświetlone oprawami montowanymi na słupie posadowionym w obszarze skrzyżowania. Zgodnie z Załącznikiem nr 8 na wskazanym słupie znajdują się dwie oprawy: oprawa 15 W z kątem montażu 0 oraz oprawa 27 W z kątem montażu 5°. (...) Pollight sp. z o.o. nie dostarczył projektów fotometrycznych dla*

takiej sytuacji. Pierwsza z opraw, o mocy 15 W, została zamocowana na bazie projektu nr 241, ale projekt ten mówi o dwóch oprawach 15 W (FALCON-1-15W L5050(24) 740 L001B) zamocowanych na jednym słupie. Drugi z projektów, o numerze 1430, wskazuje na 2 oprawy o mocy 27W z kątem montażu 50 (FALCON-1-28W S3535(24) 740 C005), również mocowane na jednym słupie. Żaden z tych projektów nie dopuszcza sytuacji opisanej w Załączniku 8, gdzie występuje jedna lampa 15 W i jedna lampa 27 W. (...). Problem tego rodzaju wykryto co najmniej dla 746 punktów świetlnych podanych w Załączniku nr 8. Zamawiający podkreśla, że dopuszczalne jest by na jednym słupie występowały różne lampy, ale musi istnieć projekt, który taki schemat dopuszcza - w tych sytuacjach takich projektów brak. Należy jednocześnie zauważyć, że skoro Wykonawca Pollight dwukrotnie złożył przedmiotowe środki dowodowe w postaci projektów fotometrycznych, Zamawiający nie mógł w ramach ponownej oceny ofert wezwać tego Wykonawcy do ponownego (trzeciego) uzupełnienia projektów fotometrycznych bez naruszenia art. 107 ust 2. (...). W obecnej sytuacji Zamawiający dysponował dwoma plikami obejmującymi projekty fotometryczne, tj. z dnia 6 grudnia 2024 r. oraz z dnia 23 grudnia 2024 r. Załącznik nr 8 nie został sporządzony zgodnie z wymaganiami SWZ, co stanowi przesłankę odrzucenia oferty z uwagi na niezgodność Formularza Projektowego - Załącznika nr 8 z warunkami zamówienia, zatem oferta Odwołującego powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust 1. pkt 5) Ustawy Pzp”.

Zgodnie z Załącznikiem nr 8 do SWZ Odwołującego na słupie 0d9e13bc-21f1-490d-82b6-eb2f7a6598bd znajdują się dwie oprawy: oprawa 15 W z kątem montażu 0 stopni oraz oprawa 28 W z kątem montażu 5 stopni. Nieprawidłowość polegała na tym, że Odwołujący nie dostarczył projektów fotometrycznych dla sytuacji oznaczonych w Załączniku nr 8 do SWZ. Otóż pierwsza z opraw, o mocy 15 W, została zamocowana na bazie projektu nr 241, ale projekt ten mówi o dwóch oprawach 15 W z kątem montażu 0 stopni (FALCON-1-15W L5050(24) 740 L001B) zamocowanych na jednym słupie. Drugi z projektów, o numerze 1430, wskazuje na 2 oprawy o mocy 28 W z kątem montażu 5 stopni (FALCON-1-28W S3535(24) 740 C005), również mocowane na jednym słupie. Żaden z tych projektów nie dopuszcza sytuacji opisanej w Załączniku nr 8 do SWZ, gdzie występuje jedna lampa 15 W i jedna lampa 27W. Brak jest zatem w tych sytuacjach korelacji pomiędzy danymi zawartymi w Załączniku nr 8 do SWZ a projektami fotometrycznymi – brak jest projektów opisujących sytuację z Załącznika nr 8 do SWZ, bowiem projekty przewidywały w obu sytuacjach po dwie oprawy (dwie oprawy o mocy 15 W, dwie oprawy o mocy 28 W), podczas gdy w Załączniku nr 8 do SWZ mowa jest o jednej oprawie (jedna oprawa 15 W, jedna oprawa 28 W). Zamawiający nie kwestionował przy tym samej metodyki przyjętej przez Odwołującego, tj. uwzględniania w projektach wszystkich lamp na słupie. Jednocześnie dla Zamawiającego dopuszczalnym było, aby na jednym słupie występowały różne lampy, ale musi istnieć projekt, który taki schemat dopuszcza - w tych sytuacjach takich projektów brak. Izba w pełni więc popiera stanowisko Zamawiającego z odpowiedzi na odwołanie, iż Odwołujący miał w powyższej sytuacji dwie możliwości - albo dostarczyć projekt z jedną lampą 15 W i jedną lampą 28 W oraz umieścić numer tego projektu w Załączniku nr 8 do SWZ albo powołać się na konkluzję wyprowadzoną w pkt 99) odwołania, że pozostałe oprawy na tym słupie świecące w innym kierunku, niezależnie od ich mocy, „w minimalny sposób wpływają na polepszenie efektywności” i dostarczyć jednolampowe projekty osobno dla lampy 15 W i 28 W, a ich numery wpisać odpowiednio w pozycjach 241 i 1430 Załącznika nr 8 do SWZ. Odwołujący przewidział zaś dwa oddzielne projekty, jednakże uwzględniające po dwie oprawy (dwie oprawy o mocy 15 W, dwie oprawy o mocy 28 W), co wyklucza oba wyżej dopuszczalne rozwiązania. Powyższe ustalenia świadczą, wbrew argumentacji Odwołującego, o niezgodności z warunkami zamówienia.

Kąt montażu (pkt 7.8) uzasadnienia)

W tym punkcie Zamawiający podniósł, że: „W 498 lampach zastosowano kąt montażu 30 stopni, w 1891 lampach jest kąt montażu 25 stopni co jest niezgodne z odpowiedzią na pytanie 11 z dnia 15 listopada 2024, która odnosi się do parametrów zamieszczonych w Załączniku nr 8 zakładka - parametry optymalizacji - czyli 0 do 20 stopni, Należy więc uznać że Załącznik nr 8 nie został sporządzony zgodnie z wymaganiami SWZ, co stanowi przesłankę odrzucenia oferty z uwagi na niezgodność Formularza Projektowego - Załącznika nr 8 z warunkami zamówienia, zatem oferta Odwołującego powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust 1. pkt 5) Ustawy Pzp”.

Nie było spornym, iż w przypadku 2389 lamp Odwołujący przyjął w Załączniku nr 8 do SWZ kąt montażu 25 lub 30 stopni (dla 498 lamp - kąt 30 stopni, dla 1891 lamp – kąt 25 stopni). Podobnie jak spornym nie było to, jaki zakres kąta poziomego mocowania opraw (minimalnie 0 stopni, maksymalnie 20 stopni) dla grupy „drogowe1” i „drogowe2” wynikał z parametrów optymalizacji zawartych w Załączniku nr 8 do SWZ (zakładka „Parametry optymalizacji”). Oczywistym jest zatem, że 2389 lamp nie wpisywało się w zakres określony w parametrach optymalizacji. Natomiast istota sporu w tym przypadku dotyczyła wiążącego charakteru tychże parametrów optymalizacji. W ocenie Izby parametry optymalizacji (w tym parametr dotyczący kąta mocowania) były wymagane. Wbrew stanowisku Odwołującego (pkt 105) i 107) odwołania), z treści odpowiedzi na pytanie nr 11 z dnia 15 listopada 2024 r. można wywieść jednoznacznie, że parametry optymalizacji były wymagane. Zamawiający jasno wskazał, że kolumna „RANGE NAME” w Załączniku nr 8 do SWZ to parametry optymalizacji podane w zakładce o tej samej nazwie. Natomiast sama kolumna „RANGE NAME” (kolumna AG zaznaczona kolorem niebieskim) zgodnie z instrukcją wypełniania Załącznika nr 8 do SWZ miała pozostać niezmienna

jako podstawa do przygotowania i weryfikacji projektu. Irracjonalnym jest przy tym argument Odwołującego (pkt 113) odwołania), że skoro „w zakładce „Parametry optymalizacji” nie występują komórki w kolorze niebieskim. Zatem dane z tej zakładki nie stanowią podstawy do wykonania obliczeń fotometrycznych”. Jak literalnie wskazał w instrukcji wypełniania Załącznika nr 8 do SWZ Zamawiający: „Kolumny od A do AI pozostają niezmiennie. Są podstawą do przygotowania i weryfikacji projektu. Zmiana tych parametrów jest niedozwolona”. Skoro zatem odpowiedź na ww. pytanie nr 11 wprost utożsamiała jedną z tzw. „niebieskich” kolumn, których parametry nie podlegały zmianom z parametrami optymalizacji, należy uznać, że wszelkie niezgodności z parametrami należało uznać za niezgodność z warunkami zamówienia. Na powyższe nie wpływa przywołana przez Odwołującego treść odpowiedzi na pytanie nr 115 z dnia 11 października 2024 r., bowiem również podkreśla niedopuszczalność zmian kolumn od A do AH (w tym więc i kolumny AG) pod rygorem odrzucenia oferty, zaś wskazanie dowolności wyboru kąta zawieszenia nie sposób odebrać inaczej aniżeli dowolności w dopuszczalnym zakresie 0-20 stopni. Za niemające znaczenia dla rozstrzygnięcia zarzutu, a zarazem niewykazane należy przy tym uznać twierdzenia Odwołującego co do wymogu korzystania z danych zawartych w zakładce „parametry optymalizacji” tylko w programie Phoca (pkt 109) – 110) odwołania). Konkludując powyższe, Izba podziela stanowisko Zamawiającego z pkt 7.8) uzasadnienia, z tym zastrzeżeniem, że w ocenie Izby niezgodność zachodzi w zakresie 2376 lamp (grupy „drogowe1” i „drogowe2” w kolumnie RANGE NAME), lecz nie wszystkich 2389 lamp, w których kąt montażu wynosił 25 lub 30 stopni, gdyż w pozostałych 13 przypadkach lampy dotyczyły grup „parkowe” i „ozdobne”, a parametr optymalizacji „Kąt poziomy mocowania (X)” dotyczył tylko grup „drogowe1” i „drogowe2”. Niezależnie jednak od tej różnicy, stwierdzona w pkt 7.8) uzasadnienia odrzucenia oferty Odwołującego niezgodność z warunkami zamówienia stanowi kolejną samoistną podstawę odrzucenia oferty Odwołującego.

Parametry GOE i PDS (pkt 8.1) - 8.6) uzasadnienia

Ponadto Zamawiający wskazał, że „dokonał weryfikacji zgodności Załącznika nr 8 z treścią oferty”. W tym zakresie Zamawiający podniósł w szczególności następujące: „Zamawiający ustalił, że projekty fotometryczne złożone w dniu 23 grudnia 2024 r. nie potwierdzają wymagań oferty opisanych w sposób jednoznaczny w SWZ. Zamawiający wymagał wypełnienia Formularza Ofertowego między innymi o:

- a. Gwarantowane Oszczędności Energii (Wykonawca Pollight sp. z o.o. zadeklarował 3053,28 MWh),
- b. Oszczędności Energetyczne PDS1 czyli po obniżeniu wymagań oświetleniowych o jedną klasę oświetleniową (Pollight zadeklarował 1038,12 MWh).

W arkuszu PDS1 w Formularzu Ofertowym Wykonawcy Pollight sp. z o.o. deklaracja mocy oferowanych lamp wynosi 493053,519W. Przy 4150 godzinach świecenia stanowi to zużycie energii na poziomie 2046,17 MWh. Różnica pomiędzy Gwarantowanymi Oszczędnościami Energii na poziomie 3053,28 MWh a 2046,16 MWh wynosi 1007,11 MWh - jest to mniej niż w Formularzu Ofertowym, gdzie deklarowano oszczędność 1038,12 MWh.

Tym samym projekty fotometryczne przekazane Zamawiającemu w dniu 23 grudnia 2024 r. nie potwierdziły zgodności z warunkami zamówienia, wskazanymi w Części 11”.

Niespornym było, że Zamawiający w treści uzasadnienia, w pkt 8.4) lit. a. błędnie wskazał wartość zadeklarowaną w formularzu ofertowym przez Odwołującego, bowiem powinna ona wynosić 10583,96 MWh, a nie 3053,28 MWh (Zamawiający potwierdził omyłkę w tym zakresie w odpowiedzi na odwołanie). Tym niemniej, Zamawiający niezgodności z treścią SWZ nie upatrywał w te same wartości, czyniąc to w odniesieniu do wartości Oszczędności Energetycznej PDS1. Wskazać więc należy, że poczynione przez Zamawiającego w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego obliczenia prowadziły do ustalenia, że zadeklarowana w Formularzu Ofertowym oszczędność 1038,12 MWh była większa aniżeli wynikająca z obliczeń fotometrycznych 1007,11 MWh. Odwołujący nie zakwestionował niniejszych wyliczeń, odpierając zarzut wyłącznie tym, że Zamawiający w odpowiedzi na pytanie 1 z dnia 4 grudnia 2024 r. jak i w treści SWZ w ogóle nie odnosi się do wartości PDS1 i PDS2, a jedynie do GOE, w związku z tym zarzuty Zamawiającego odnoszące się do PDS1 i PDS2 nie mają podstaw w zapisach SWZ. Zdaniem Odwołującego Zamawiający w żadnych postanowieniach SWZ nie zastrzegł jakoby parametry PDS miały być większe lub równe wynikające z obliczeń fotometrycznych bądź mniejsze lub równe niż te wynikające z obliczeń fotometrycznych. Podkreślenia wymaga, że w przypadku oferty Przystępującego wskazane w formularzu ofertowym wartości PDS nie są zgodne z tymi wynikającymi z obliczeń fotometrycznych. Biorąc pod uwagę brak zastrzeżenia obowiązku wpisania w formularzu ofertowym by wartości PDS były większe równe lub mniejsze równe względem obliczeń nie może stanowić o błędzie w ofercie Odwołującego” (pkt 122) – 123) odwołania). Nie sposób jednak w powyższym zakresie przyznać racji Odwołującemu. W Części 11 SWZ „Opis kryteriów, którymi zamawiający będzie się kierował przy wyborze najkorzystniejszej oferty wraz z podaniem znaczenia tych kryteriów sposobu oceny ofert” wskazano między innymi, że „PDS1i i PDS2i muszą być równe oszczędnościom wykazanim w projektach fotometrycznych, oraz w pierwszym roku Etapu Inwestycyjnego muszą być skorelowane z harmonogramem wymian Oświetlenia Drogowego”. Natomiast jak wskazał Zamawiający w przywoływanej przez Odwołującego odpowiedzi na pytanie 1 z dnia 4 grudnia 2024 r.: „Zamawiający potwierdza, że oszczędność energetyczna wynikająca z obliczeń fotometrycznych może być większa niż zaoferowana w Formularzu ofert (...)”. Należy wskazać za

odpowiedzią na odwołanie Zamawiającego, że „Jest oczywiste, że dotyczy to parametrów PDS1 i PDS2, bo były to jedyne parametry formularza, które pierwotnie miały być równe wynikom z obliczeń fotometrycznych (GOE już w SWZ zostało zdefiniowane jako mniejsze bądź równe obliczeniom fotometrycznym)”. Również w tym miejscu przywołać należy stanowisko zawarte w piśmie procesowym Przystępującego Konsorcjum, wedle którego: „pytanie jak i odpowiedź dotyczyły Gwarantowanych Oszczędności Energii, a więc również GOE dla PDS1 i PDS2 – a Zamawiający potwierdził, że z obliczeń fotometrycznych może wynikać większa oszczędność energii niż z deklaracji zawartej w ofercie (wcześniej wymagał aby te poziomy były sobie równe). Taka odpowiedź jest logiczna w tym sensie, że wykonawca może wykazać w projektach fotometrycznych, że uzyska większą oszczędność niż deklaruje w ofercie. Z kolei zupełnie nielogiczne byłoby przyjęcie argumentacji Odwołującego, z której wynika, że wykonawca mógł zadeklarować w ofercie jakiegokolwiek poziom GOE PDS1 i nie musiał on znaleźć potwierdzenia w obliczeniach fotometrycznych. Logika Odwołującego całkowicie wypaczałaby parametr GOE PDS1 jako kryterium oceny ofert”. Izba podziela stanowiska wyrażone przez Zamawiającego i Przystępującego, wskazując iż w pełni wyczerpują one istotę niezasadności podnoszonego przez Odwołującego zarzutu. Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, że Odwołujący zadeklarował w ofercie osiągnięcie większej oszczędności dla PDS1 niż jest w stanie uzyskać stosując oprawy opisane w projektach fotometrycznych oraz Załączniku nr 8 do SWZ, tym samym uznać należy, że wystąpiła niezgodność z warunkami zamówienia.

Negatywna ocena oprav oświetleniowych (pkt 10 – 13 uzasadnienia)

W tym zakresie Zamawiający podniósł następujące: „Zgodnie z treścią Część 8 SWZ punkt 2 podpunkt 2) Zamawiający żądał załączenia przez Wykonawcę do oferty Przedmiotowych Środków Dowodowych w postaci 5 lamp do analizy fotometrycznej w celu weryfikacji zgodności plików LDT z rzeczywistą bryłą rozsyłu światła - zgodnie z wymaganiem III.1 PFU. Zamawiający wymagał dostarczenia do analizy 5 lamp najczęściej występujących w projekcie fotometrycznym (patrz kolumna AK - NAZWA PLIKU LDT OPRAWY). Wykonawca Pollight sp. z o.o. dostarczył 5 oprav Falcon2_35W C004 Falcon2_40W C004 Falcon2_45W C004 Falcon2_45W C005 i Falcon2_55W C004 zgodnie z wymogami SWZ. Lampy zostały przebadane przez biegłego powołanego na podstawie art. 55 ust. 4 Ustawy Pzp, tj. przez Instytut Elektroenergetyki Politechniki Warszawskiej. Wykonana ekspertyza miała potwierdzić lub wykluczyć podobieństwo plików z danymi fotometrycznymi oprav dostarczonych przez wykonawcę Pollight Sp. z o.o. oraz plików zawierających pomiary bezpośrednio brył fotometrycznych oprav oświetleniowych dostarczonych do badań. W tym celu wykonano niezbędne pomiary oraz przeprowadzono analizę algebraiczną i geometryczną. Dodatkowo przeanalizowano zmierzone dane elektryczne i fotometryczne uzyskane z obliczeń. W wyniku przeprowadzonego badania oprav oświetleniowych pod kątem potwierdzenia zgodności ze złożonymi przez tego Wykonawcę projektami fotometrycznymi biegły ustalił, na podstawie analizy danych wszystkich par plików (dostarczonych i utworzonych na podstawie pomiarów) że przedstawiają one zbliżone bryły fotometryczne, jednak z różnicami występowania światłości maksymalnej w płaszczyznach C0, C90, C180 i C270, sięgających nawet 5 stopni w kątach γ . Biegły wskazał ponadto, że strumień świetlny w zmierzonych opravach był niższy niż w podany w danych fotometrycznych producenta o 3-4% dla oprav Falcon2_35W_C004, Falcon2_40W C004, Falcon2_45W C004 i Falcon2_55W C004 oraz ponad 12% dla oprawy Falcon2_45W C005. Najwyższą rozbieżność pomiędzy deklarowanym poziomem strumienia świetlnego, a zmierzonym strumieniem świetlnym, odnotowano dla oprawy Falcon2_45W_C005 (różnica powyżej 12%). Rozbieżność pomiędzy deklarowanym w projektach fotometrycznych poziomem strumienia (w dostarczonych plikach LDT) a zmierzonym przez biegłego strumieniem świetlnym dowodzi, że dołączone do oferty Wykonawcy Pollight sp. z o.o. oprawy oświetleniowe nie spełniają wymagań wskazanych w Części 8 SWZ punkt 2 podpunkt 2) oraz z wymagania pkt III.1. PFU, tj. nie potwierdzają zgodności z normą oświetleniową PN-EN 13201. Z uwagi na treść wyroku KIO 805/23, niezłożenie w ogóle przedmiotowych środków dowodowych lub złożenie takich, które nie potwierdzają zgodności oferowanych dostaw, usług lub robót budowlanych z wymaganiami, cechami lub kryteriami określonymi w opisie przedmiotu zamówienia powoduje, że oferta taka podlega odrzuceniu również na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5 (...). Dla brył fotometrycznych wyznaczonych w wyniku badania określonych na podstawie pomiarów dostarczonych oprav oświetleniowych Zamawiający zweryfikował projekty fotometryczne dla sytuacji, w których w Załączniku nr 8 były wskazane oceniane lampy. Niestety w 707 sytuacjach oświetleniowych dla wskazanych brył fotometrycznych norma EN- PN 13201 nie jest spełniona, zatem oferta Odwołującego powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1 pkt 5) Ustawy Pzp. Biegły wykazał, że w przypadku oprav Falcon2_40W_C004, Falcon2_45W_C004 i Falcon2_45W_C005 mają współczynnik mocy odpowiednio: 0,8771; 0,9038 i 0,9180, Szczególnie niską wartość współczynnika mocy ma oprawa Falcon2_40W C004, tzn. 0,8771, czyli poniżej 0,9. Na granicy wymaganego poziomu współczynnik mocy ma oprawa Falcon2_35W_C004 tzn. 0,9278. Jedynie oprawa Falcon2_55W_C004 ma współczynnik mocy powyżej wymaganego poziomu, tzn. 0,9371.” Z uwagi na fakt, iż w Załączniku nr 1 do PFU - Wytyczne dla oświetlenia. Zamawiający określił w punkcie 4.1. że napięcie znamionowe oprawy 230V +/- 5%, 50Hz, współczynnik mocy oprawy $\cos \phi \geq 0,9$. Zamawiający wymagał, aby współczynnik mocy każdej oprawy był wyższy niż 0,9, natomiast oprawa Falcon2_40W C004 nie spełnia wymagania w pkt 4.1. Załącznika nr 1 do PFU, zatem oferta Odwołującego powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust. 1. pkt 5) Ustawy Pzp”.

W ww. zakresie uzasadnienie podane przez Zamawiającego w głównej mierze sprowadza się do przytoczenia podsumowania wykonanej ekspertyzy nr 01/08/2025 zawierającej porównanie plików fotometrycznych, wybranych 5 sztuk opraw oświetleniowych, dostarczonych w postępowaniu z plikami fotometrycznymi otrzymanymi w wyniku pomiarów bezpośrednich 5 sztuk opraw drogowych dostarczonych przez Zamawiającego. Porównaniu podlegały następujące pliki fotometryczne: 1. FALCON-2-35W S3535(32) 740 C004.LDT 2. FALCON-2-40W S3535(48) 74 C004.LDT 3. FALCON-2-45W S3535(48) 740 C004.LDT 4. FALCON-2-45W S3535(48) 740 C005.LDT 5. FALCON 55W S3535(48) 740 C004.LDT. Ekspertyza miała na celu stwierdzić lub wykluczyć podobieństwo dostarczonych plików fotometrycznych z plikami fotometrycznymi otrzymanymi w wyniku pomiarów bezpośrednich 5 sztuk opraw drogowych dostarczonych przez Zamawiającego. Po pierwsze więc wniosek z ekspertyzy jest taki, że „*strumień świetlny w zmierzonych oprawach był niższy niż w podany w danych fotometrycznych producenta o 3-4% dla opraw Falcon2_35W_C004, Falcon2_40W_C004 Falcon2_45W_C004 i Falcon2_55W_C004 oraz ponad 12% dla opraw Falcon2_45W_C005*”. To pozwoliło Zamawiającemu na uznanie, że „*dołączone do oferty Wykonawcy Pollight sp. z o.o. oprawy oświetleniowe nie spełniają wymagań wskazanych w Części 8 SWZ punkt 2 podpunkt 2) oraz z wymagania pkt III.1. PFU, tj. nie potwierdzają zgodności z normą oświetleniową PN-EN 13201W odpowiedzi na odwołanie Zamawiający precyzował, że „Powszechnie przyjęta jest tolerancja strumienia świetlnego od -10% do +10% (zgodnie z PN-EN 13032-4, IEC 62722-2-1)”. Zamawiający dodał też w kontekście rozbieżności poziomu strumienia świetlnego również w ofercie Przystępującego, że: „wszystkie lampy Konsorcjum mieściły się w tolerancji 10%, a lampa Odwołującego FALCON-2-45W S3535(48) 740 C005 przekraczała tę tolerancję o 2% (łącznie odstępstwo o 12%). (...) Zamawiający zastosował zgodnie z zaleceniami IEC / CIE /LightingEurope tolerancję 10% odstępstwa od podanego strumienia – podana wartość mieści się w tej tolerancji”.* Brak jest w ocenie Izby dostatecznych przesłanek, ażeby w omawianym przypadku różnicować dopuszczalną rozbieżność pomiędzy deklarowanym w projektach fotometrycznych poziomem strumienia świetlnego a zmierzonym przez biegłego w zależności od tego, czy przekracza ona 10%, czy też nie. Przyjęty przez Zamawiającego próg tolerancji 10% został ujawniony dopiero w ramach udzielonej odpowiedzi na odwołanie. Zamawiający nie powołał się jednocześnie na konkretny wymóg płynący z dokumentacji postępowania, lecz na powszechnie przyjętą tolerancję. Samo uzasadnienie odrzucenia oferty powtarza jedynie za wnioskami biegłego, że istnieją rozbieżności – w tym taka, która wykracza ponad 10%, tj. ponad 12%. Jakkolwiek nie kwestionując ustaleń biegłego, nie można jednak przenosić jego ustaleń bez uwzględnienia ustalonych wcześniej zasad w dokumentacji postępowania. Po zapoznaniu się ze stanowiskiem Zamawiającego, nie jest Izbie wiadomym, dlaczego rozbieżność wykraczająca ponad 10% jest niezgodna z warunkami zamówienia (nie potwierdza zgodności z normą oświetleniową PN-EN 13201) poza tym, że w odpowiedzi na odwołanie Zamawiający wskazał, że powszechna tolerancja (zgodna z innymi normami) to właśnie 10%. Dlatego też w tym aspekcie Izba nie miała podstaw, aby podzielić stanowisko Zamawiającego.

Pozostając przy kwestii rozbieżności w zakresie strumienia świetlnego należy wskazać, że w zakresie, jaki podlegał merytorycznemu rozpoznaniu **zarzut nr 2** dotyczył właśnie omawianej kwestii rozbieżności strumienia świetlnego w jednej z próbek przekazanych do oceny przez Konsorcjum. W ocenie Odwołującego oferta Konsorcjum powinna zostać odrzucona, z uwagi, że jedna z próbek ma strumień świetlny niższy o około 7,82%. Dlatego też powtórzyć należy, że brak jest w ocenie Izby dostatecznych przesłanek, ażeby w omawianym przypadku negocjować zmierzoną rozbieżność strumienia świetlnego również w ofercie Konsorcjum. Jak już wyżej wskazano, nawet rozbieżność przekraczająca 12%, która została stwierdzona w jednej z próbek dostarczonych przez Odwołującego, w ocenie Izby, z punktu widzenia okoliczności faktycznych, nie mogła prowadzić do odrzucenia oferty, tym bardziej zatem nie można tego odnosić do rozbieżności na poziomie 7,82%. W pozostałym zakresie Izba uznała, że twierdzenia Odwołującego zawarte w pkt 145) – 153) odwołania nie stanowią dostatecznej podstawy, ażeby stwierdzić, że oferta Konsorcjum nie spełnia wymagań SWZ. Odwołujący gołosłownie powołał się na wykonane przez siebie obliczenia sprawdzające dla każdej z pięciu próbek Konsorcjum (pkt 146) odwołania), z których wynika, że nie spełniają one wymagań normatywnych. Tożsamo za gołosłowne Izba uznała powołanie się na obliczenia sprawdzające i podanie 5 przykładowych sytuacji, dla których instalacja oświetleniowa oferowana przez Konsorcjum nie spełnia wymaganych parametrów oświetleniowych przez normę PN-EN 13201 (pkt 152) odwołania). Niemniej Odwołujący nie zaprezentował wyników dokonanych obliczeń w toku postępowania odwoławczego. Należy więc uznać twierdzenia co do niezgodności oferty Konsorcjum z normą PN-EN 13201 za całkowicie niewykazane. Natomiast odnośnie złożonego przez Odwołującego dowodu w postaci opinii technicznej nr 02/10/2025 złożonej na okoliczność wykazania niezgodności oferty Przystępującego z warunkami zamówienia, nie sposób wywieść, ażeby stwierdzone w tej opinii niezgodności z normą PN-EN 13201 dotyczyły niezgodności w zakresie strumienia świetlnego, a więc w istocie jednego, konkretnie wskazanego w pkt 145) – 153) odwołania parametru opraw oświetleniowych Przystępującego, który w ocenie Odwołującego był niezgodny z normą/warunkami zamówienia. W pozostałym zakresie (o ile takowy w ogóle istniał), co już wyżej wskazano, Odwołujący ogólnie tylko podnosi, że żadna z próbek nie spełnia wymagań. Dlatego też przedstawiony dowód nie miał

wplywu na ocenę zarzutu przez Izbę. Jedynie dla przypomnienia należy wskazać, że według art. 555 ustawy Pzp, Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu. W uzasadnieniu faktycznym należy podać wszystkie okoliczności potwierdzające zasadność twierdzeń wyrażonych w odwołaniu. Samo wskazanie czynności zamawiającego oraz naruszonych przez niego przepisów ustawy nie tworzy zarzutu. Zarzut jest substratem okoliczności faktycznych i prawnych, które powinny być wskazane w odwołaniu i to właśnie one określają granice rozpoznania odwołania. Powyższe oznacza, że niezależnie od podstawy prawnej wskazanego naruszenia, nowe okoliczności faktyczne, które nie były zawarte w odwołaniu, nie mogą być brane pod uwagę w trakcie rozpoznania odwołania przez Izbę.

Po drugie natomiast w ekspertyzie wskazano, że „w przypadku opraw Falcon2_40W_C004, Falcon2_45W_C004 i Falcon2_45W_C005 mają współczynnik mocy odpowiednio: 0,8771; 0,9038 i 0,9180, (...). Szczególnie niską wartość współczynnika mocy ma oprawa Falcon2_40W_C004, tzn. 0,8771, czyli poniżej 0,9. Na granicy wymaganego poziomu współczynnik mocy ma oprawa Falcon2_35W_C004, tzn. 0,9278. Jedynie oprawa Falcon2_55W_C004 ma współczynnik mocy powyżej wymaganego poziomu, tzn. 0,9371”. Powyższe doprowadziło Zamawiającego do zawartego w uzasadnieniu odrzucenia oferty wskazania, że: *Z uwagi na fakt, iż w Załączniku nr 1 do PFU - Wytyczne dla oświetlenia. Zamawiający określił w punkcie 4.1. że napięcie znamionowe oprawy 230V+/- 5%, 50Hz, współczynnik mocy oprawy $\cos \phi \geq 0,9$. Zamawiający wymagał, aby współczynnik mocy każdej oprawy był wyższy niż 0,9, natomiast oprawa Falcon2_40W_C004 nie spełnia wymagania w pkt 4.1. Załącznika nr 1 do PFU, zatem oferta Odwołującego powinna zostać odrzucona na podstawie art. 226 ust 1. pkt 5) Ustawy Pzp*”. Izba zgadza się w tym przypadku z negatywną oceną oprawy Falcon2_40W_C004, załączonej przez Odwołującego do analizy opraw oświetleniowych co do niespełnienia współczynnika mocy oprawy. W ocenie biegłego wartość współczynnika mocy oprawy Falcon2_40W_C004 to 0,8771. Jednocześnie, w pkt 4.1 Załącznika nr 1 do PFU „Wytyczne dla oświetlenia, elementów oświetlenia ulicznego, oświetlenia przejść dla pieszych oraz iluminacji”, Zamawiający wymagał, aby współczynnik mocy każdej oprawy był wyższy niż 0,9. Brak jest więc w tym zakresie zgodności.

Izba analizując poszczególne argumenty podane przez Zamawiającego w uzasadnieniu odrzucenia oferty Odwołującego, choć nie w pełni je podzielając, to jednak z uwagi na potwierdzone nieprawidłowości, w rezultacie uznała, że Zamawiający prawidłowo odrzucił ofertę Odwołującego, co prowadzi do oddalenia zarzutu nr 3.

Podsumowując powyższe, Izba nie znalazła podstaw, aby kwestionować dokonaną przez Zamawiającego kwalifikację ofert obu wykonawców, co prowadzi do oddalenia zarzutu nr 2 (w rozpoznawanym zakresie) i zarzutu nr 3.

W konsekwencji Izba nie mogła uwzględnić także **zarzutu nr 1** (w rozpoznawanym zakresie) i **zarzutu nr 4**, mających charakter wynikowy względem zarzutów nr 2 i nr 3, bowiem finalnie, z punktu widzenia podniesionej w odwołaniu argumentacji, Zamawiający dokonał prawidłowej oceny ofert, zasadnie odrzucając ofertę Odwołującego i wybierając jako najkorzystniejszą ofertę Konsorcjum, co w konsekwencji nie może prowadzić do naruszenia podstawowych zasad postępowania wynikających z art. 16 ustawy Pzp.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku, na podstawie art. 557, 574 i 575 ustawy Pzp oraz w oparciu o przepisy § 8 ust. 1 i 2 w zw. z § 5 pkt 1) rozporządzenia w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437).

Wobec powyższego orzeczono, jak w sentencji.

Przewodniczący:.....